

Propozycje twórczych działań warsztatowych z audiobookiem:

Danuta Wawiłow

ROZŚMIESZANKI ROZMYŚLANKI
USYPIANKI

Wydawnictwo Buka

czytają:

Jerzy Stuhr, Maciej Stuhr, Edyta Jungowska

muzyka:

Maciej Mulawa

Korzyści dla uczestników warsztatów:

- zapoznanie z klasyką poezji polskiej w mistrzowskich interpretacjach aktorskich /
stymulowanie wyobraźni / pobudzanie refleksyjności /
- wzmacnianie potencjału twórczego / wyzwalamie naturalnej twórczej ekspresji /
obudzenie wrażliwości artystycznej / trening manualny /
integracja grupy

Propozycja warsztatowa 1

Materiały plastyczne:

- arkusze papieru
- kredki / farby / flamastry / pisaki
- kolorowe papiery / bibuła
- plastelina / modelina
- nożyczki / klej
- inne dowolne materiały plastyczne inspirujące do twórczej kreacji

Najprostsza forma warsztatów polega na wykonaniu pracy plastycznej inspirowanej treścią wiersza:

- Dzieci słuchają kilku wierszy wybranych przez prowadzącego i same decydują, który wiersz chcieliby zilustrować (nie dzielą się tą informacją z pozostałymi uczestnikami zabawy).
Nasze sugestie: Pan Sikorek, Babcia i pudel, Świnka, Raz chomik marchewkę wcinał, Krzywy wierszyk, Król
- Wykonanie pracy plastycznej na temat wybranego wiersza (technika dowolna)
W trakcie pracy warto dzieciom odtwarzać wierszyki, to dobra inspiracja.
- Zabawa „Zgadnij jaki to wiersz” – dzieci odgadują, jaki wiersz został przedstawiony w pracy koleżanki/kolegi.

Podczas zajęć (celem zainspirowana dzieci) można wykorzystać ilustracje autorstwa Joanny Gwis wykonane do wierszy Danuty Wawiłow:

Trójkątna bajka:

Pan Sikorek / Babcia i pudel:

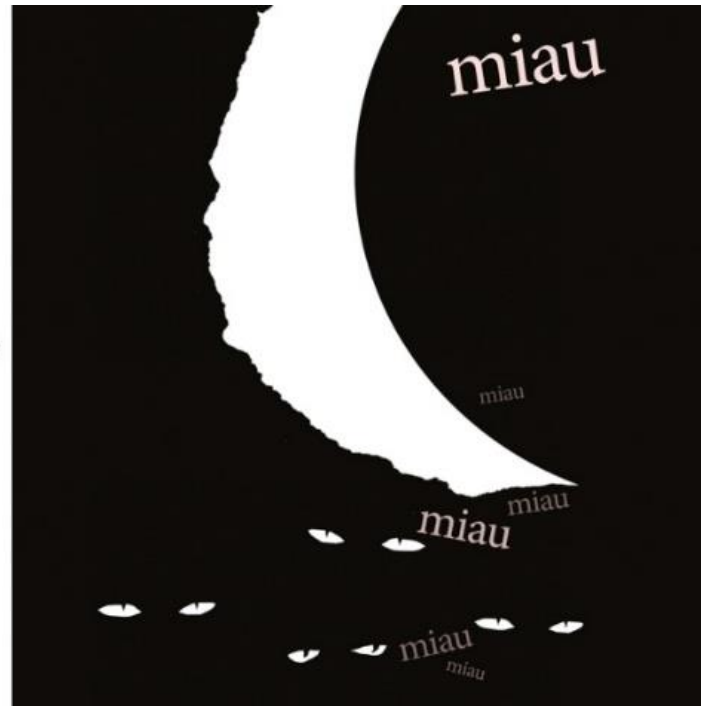
Moja tajemnica / Czarny lew

Daktyle / Świnka

Jak cesarz pije herbatę / Księżycowy wierszyk

Wariant zabawy: „twist” – praca w grupach kilkusobowych:

- Wysłuchanie 3-4 wierszy
- Każdy z uczestników samodzielnie decyduje, jaki wiersz będzie przedstawiać (nie dzieli się tą informacją z pozostałymi dziećmi)
- Dzieci rozpoczynają pracę plastyczną inspirowaną wybranym przez siebie wierszem. Po chwili, na znak prowadzącego (po ok. minucie) każde dziecko przekazuje rozpoczętą przez siebie pracę kolejnej osobie (zgodnie z ruchem wskazówek zegara), potem kolejnej itd. Dzieci mogą kontynuować temat rozpoczęty przez kolegę lub wprowadzić do kompozycji wątek z innego wiersza. W ten sposób powstanie mniej lub bardziej abstrakcyjny kolaż z elementami różnych wierszyków i wykorzystaniem różnych technik - każde dziecko interpretuje to, co usłyszało w swój indywidualny sposób.
- Po ukończeniu prac warto omówić je wspólnie z dziećmi, poszukać podobieństw i różnic, zwrócić uwagę na oryginalność twórczych wizji, na plusy i minusy pracy zespołowej. Każde dziecko ma swój indywidualny twórczy wkład w finalną kompozycję plastyczną.

Propozycja warsztatowa 2 / wiersz **Trójkątna bajka** (CD nr 1)

Materiały plastyczne:

- czarne kartki (blok techniczny)
- gotowe figury geometryczne (koła, trójkąty, kwadraty, prostokąty) lub kolorowy papier i nożyczki do samodzielnego wycięcia figur
- kleje w sztyfcie
- opcjonalnie kawałki papieru z literami

Przebieg warsztatu:

- Wysłuchanie wiersza „Trójkątna bajka”
- Rozmowa o figurach geometrycznych inspirowana wierszem – jakie figury występują w treści wiersza? Jakie figury znamy? Warto poprosić dzieci, aby narysowały lub wycięły z papieru kolorowego różne figury geometryczne – będzie to baza do kolejnych działań
- kompozycja geometryczna na wybrany temat przewodni np. pałac / królestwo / ogród / pejzaż / stół zastawiony jedzeniem – praca wykonana przy użyciu figur geometrycznych

Propozycja warsztatowa 3 / wiersz Człowiek ze złotym parasolem (CD nr 30)

Wiersz „Człowiek ze złotym parasolem” inspirowane do dwojakich działań - zabawy słowno-intelektualnej i zabawy plastycznej

Zabawa słowno-intelektualna – jak może brzmieć język PARASOLSKI?

Zabawę zaczynamy od wysłuchania wiersza „Człowiek ze złotym parasolem”. Zadaniem uczniów podzielonych na grupy będzie ćwiczenie z wyobraźni polegające na wymyślaniu języka parasolki. Dozwolone jest używanie głosek, sylab i wszelkich abstrakcyjnych elementów dźwiękonaśladowczych takich jak np. stukanie kropel o czaszę parasolki, szum deszczu, wiatr, dźwięk otwierania/zamykania parasolki etc.

Na bazie wymyślonego języka parasolki dzieci odgrywają scenki dźwiękowe.

W praktyce wygląda to następująco:

Dzielimy dzieci na 4-5 grup po 5-6 osób. Każda grupa wymyśla swój charakterystyczny element dźwiękowy. „Brzmienie” każdej grupy powinno się nieco różnić np. grupa nr 1 naśladuje wiatr, grupa nr 2 stukanie kropel, grupa nr 3 dźwięk otwierania/zamykania parasoli itd., zależnie od wyobraźni. Scenka dźwiękowa rozpoczyna się na znak dyrygenta. Dyrygentem jest zwykle na początku prowadzący warsztat, a potem dzieci same zgłaszają się do tej roli. Dyrygent ruchem ręki wprowadza poszczególne brzmienia - kolejno jedno po drugim bądź wszystkie razem, i dowolnie je moduluje - zmienia dynamikę dźwięku w sposób płynny lub skokowy. Wszystkie zmiany dyrygent sygnalizuje ruchem rąk, wzrokiem, można to wcześniej omówić. W kolejnych scenkach grupy wymieniają między sobą prezentowane dźwięki. Dzięki temu rozszerzamy obszar dziecięcej wyobraźni i kreacji.

Wariant zabawy słowno-intelektualnej

Tłumaczymy na język parasolki konkretne wyrażenia, zwroty, zdania np.:
Dzień dobry! Jak się masz?

Ale dziś piękna pogoda!

Ooo, niebo jest bardzo zachmurzone, chyba będzie padać.

W tłumaczeniu dozwolone jest używanie głosek, sylab, a także konstruowanie wypowiedzi wyłącznie z abstrakcyjnych dźwięków.

Zabawa plastyczna – kolorowy PARASOL

Materiały plastyczne:

- kolorowe kartki papieru (może być blok techniczny)
- papierowe talerzyki (najlepiej białe albo jednokolorowe)
- papier kolorowy (może być brokatowy, może być samoprzylepny)
- farby/flamastry/kredki do ozdobienia czaszy parasola (dowolne kolory, w tym złoty)
- włóczka
- nożyczki, pędzle, klej / taśma obustronnie klejąca.

Z powyższych materiałów wykonamy parasol. Papierowe talerzyki przecinamy na pół. Połówka talerzyka będzie stanowić czaszę parasola. Z kolorowego papieru wykonamy rączkę parasola i krople deszczu. Nici włóczki zasymulują deszcz. Każde dziecko pomaluje / przyozdobi parasol w swój własny twórczy sposób. Elementy parasola możemy przykleić na kartkę papieru. Możemy też wykonać parasole, które przymocujemy spinaczami na lince.

Propozycja warsztatowa 4 / wiersz **Kałużyci** (CD nr 31)

Zabawa w tworzenie neologizmów

DEFINICJA (Słownik Języka Polskiego PWN): neologizm «wyraz, zwrot lub znaczenie wyrazu nowo powstałe w jakimś języku»

Zadaniem uczniów jest wskazanie neologizmów obecnych w wierszu (kałużysta, błocista, szyszkowista, kocistka). Następnie (pracując w grupach lub samodzielnie) dzieci wymyślają jak najwięcej neologizmów opisujących np. zabawy podwórkowe, aktywności wakacyjne etc.

Propozycja warsztatowa 5 /wiersz **Babcia i pudel** (CD nr 6)

Tworzymy portret pudla.

Materiały plastyczne:

- kolorowe kartki
- biała farba
- gąbki wycięte w okrągłe kształty (koła o różnej średnicy, elipsy)
- gotowe oczka samoprzylepne lub wycięte z białego papieru z dorysowaną ręcznie tęczęwką
- kredki/pisaki do dorysowania szczegółów
- opcjonalnie kolorowy papier do dekoracji (kokardka, muszka etc.)

Zamiast gąbki można wykorzystać pieczątki z przeciętych na połówki ziemniaków lub użyć gotowej gąbeczki z uchwytem.

Zabawę zaczynamy od wysłuchania wiersza Babcia i pudel. Tworzymy portret pudla inspirowany treścią wiersza.

Propozycja warsztatowa 6 / wiersz **O Fabianie** (CD nr 14)

Kreatywne „przerabianie” plam

Materiały:

- kartki z plamami/ kleksami
- kredki/pisaki

Zabawę zaczynamy od wysłuchania wiersza „O Fabianie”.

Każdy z uczestników otrzymuje kartkę z przypadkowo rozmieszczoną plamą/klekssem. Kartki z kleksami można przygotować wcześniej lub mogą je zrobić dzieci. Kartki z kleksami wykonanymi przez dzieci rozdajemy w losowy sposób. Zadaniem ucznia będzie dorysowanie do kleksów konkretnej kompozycji / kształtu za pomocą pisaków lub kredek. Dzieci tworzą dowolną kompozycję – mniej lub bardziej abstrakcyjną.

Propozycja warsztatowa 7 / wiersze: **Zapach czekolady** (CD nr 17) / **Czegoś mi się chce** (CD nr 16)

1. Tworzymy projekt własnej filiżanki do picia gorącej czekolady
2. Tworzymy pracę zatytułowaną „Czegoś mi się chce?”

Materiały plastyczne:

- kolorowe kartki
- kartki w kolorze ciemnobrązowym
- pastele olejne / pastele suche / pisaki / kredki
- cekiny
- kleje w sztyfcie / kleje magic
- opcjonalnie do dekoracji: wstążki, białe pomponiki

Zabawę zaczynamy od wysłuchania dwóch wierszy: „Zapach czekolady” / „Czegoś mi się chce”. Warto z dziećmi omówić treść wierszy i zapytać o ich własne doświadczenia w temacie zachcianek i słodyczy np. jakie słodycze najbardziej lubimy, czy słodycze są zdrowe czy nie, czy łatwo czy trudno się powstrzymać od podjadania, jak sobie możemy radzić z apetytem na słodycze, jakie są sposoby na kontrolowanie i ograniczanie ilości słodyczy? Warto też porozmawiać o takich chwilach w naszym życiu kiedy czujemy, że czegoś nam się chce ale nie wiemy czego. Co wtedy zwykle robimy? A może nie robimy nic? Czy zdarzają nam się chwile nudy? Czy warto czasem nic nie robić?

Po wymianie refleksji przechodzimy do wykonania pracy plastycznej na wybrany temat.

